

Török Gábor eleméz - Miért nem lett Gyurcsány politológus?

2010 május 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egy korábbi bejegyzés kapcsán valaki év?dve felvetette: milyen kár, hogy Gyurcsány Ferenc nem politológusnak "született". Látom, hogy mostanában sokan el?szeretettel köszörülik a nyelvüket a szakmánkon, ezúttal mégis azt kell mondanom, hogy van némi igazság ebben a sajátos óhajban.

Ha ugyanis a volt kormányfő [röpiratát](#) egy elkötelezett baloldali elemző vagy publicista véleményeként olvasnám, számos pontján akár egyet is érthetnék vele; de a politikai véleménykülönbség ellenére is minden kétséget kizáróan színvonalas, felkészült szerző írásának gondolnám. Gyurcsány 32 pontját tanulmányozva mégsem ezek jutottak először az eszembe, és egy idő után be kellett látnom, hogy ezért nem a hosszú szöveg a felelős: itt ugyanis nem az íróval, hanem a politikussal van a baj.

A röpirat átgondolt, alapvetően még koherensnek is nevezhető értékelés. Szerzője jól ír, lendületesen, meggyőzően. Nem fél a kényes kérdésektől, időnként tabukat döntöget, máskor bátran támad, néha még önkritikája is van. De bármiről is ír, az elmúlt éveket nem alvó üzemmódban töltő olvasóban mindig megjelenik annak a politikusnak a képe, aki a magyar politikában ugyanekkora lelkesedéssel és szenvedéllyel küzdött már szinte mindenért és annak ellenkezőjéért is. A kis lépések politikájáért, a megszorítások szükségtelenségéért, a megszorítások elkerülhetetlenségéért, a reformok fontosságáért, a bársonyos reformokért – néhány példa, amelyek mind ugyanannak a politikusnak voltak az egyetlen és megkerülhetetlen céljai.

A volt kormányfő láthatóan [valóban nem adja fel](#). Írásának politikai terve és következménye van. Gyurcsány részt kíván venni a múlt (politikai) értékelésében és az MSZP jövőjének meghatározásában egyaránt. Biztos vagyok abban, hogy nem is dolgozott hiába: a röpiratot nagyon sok baloldali szavazó egyöntetű helyesléssel olvassa majd. Azt is jól ismerte fel, hogy az MSZP vezetésével szembeni belső elégedetlenség élére állva még jobb induló pozícióba kerülhet; nem véletlen, hogy a dolgozat legtöbb érvelés kifejezése éppen a pártelit kapcsán fogalmazódik meg. Gyurcsány legnagyobb riválisai ugyanis itt vannak – írnám, ha nem lenne egy ennél is komolyabb ellenfele: saját maga és saját politikusi múltja. A szerző ért ebből valamit, talán többet is, mint amit elárul. Gyurcsány „politikai hitelességében megsebzett kormány”-ról, „elfogyott hitelünk”-ről ír, s azt is jól látja, hogy „politikai hitelünk addigra annyira megrendült, hogy elfogyott az a bizalom, ami kell minden ilyen változás mögé”. A többes szám azonban lehetne egyes is: Gyurcsány Ferenc 2006 után egy politikus számára a legfontosabbat, a hitelességét veszítette el, s ha ezt a jövőben nem szerzi valahogy vissza, a legszebben megírt elemzései is alapvetően ilyenek, azaz hiteltelenek maradnak.

S hogy végül egy igazán vitathatatlan, ámde lényegtelen mondattal zárjak: 2004-ben nem májusban volt az európai parlamenti választás, miként a szerző írja, hanem júniusban.

Török Gábor

<http://torokgaborelemez.blog.hu/> - A Flag Polgári Műhely partnere

Ajánló

